

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoP/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814201151
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814201151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci navrhovateľa E. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. H. XXX/XX, Y. X. V., t. č. W. XX, I. P., právne zastúpeného JUDr. Petrom Rychvalským, advokátom, Rázusova 111/9, Vranov nad Topľou proti odporkyni E. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. H. XXX/XX, Y. X. V., za účasti mal. E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom pri rodičoch, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vranov nad Topľou, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P/41/2014-154 zo dňa 27.10.2014 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o určení výživného na mal. E. tak, že navrhovateľ je povinný prispievať na výživu mal. E. po 200,- Eur mesačne, vždy do 25-teho dňa toho - ktorého mesiaca, k rukám odporkyne, počnúc od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva navrhovateľa a odporkyne.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8P/41/2014 prebieha konanie o rozvod manželstva účastníkov konania spojené s úpravou práv a povinností k mal. E., na čas po rozvode manželstva. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8P/41/2014-154 zo dňa 27.10.2014 tak, že rozviedol manželstvo účastníkov konania, na čas po rozvode zveril mal. E. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platením výživného na mal. E. po 300,- Eur mesačne vždy do 30.dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie v časti výživného na mal. E. odôvodnil tým, že pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca zohľadnil vek dieťaťa, odôvodnené potreby spojené najmä s bývaním, s plnením jeho školských povinností, ako aj s nepriaznivým zdravotným stavom. Zárobok otca ako povinného rodiča v zamestnaní dosahuje priemernú výšku 1 395,40 Eur. Výdavky otec popísal v návrhu na začatie konania v celkovej výške 975,- Eur, neskôr v priebehu konania tie isté výdavky ohodnotil čiastkou 1 125,- Eur. Vzhľadom na tento rozpor v tvrdeniach otca, jeho správanie sa v minulom období, kedy pri tom istom príjme v zamestnaní matky zasielal mesačne na chod domácnosti a výživu dieťaťa sumu 650,- Eur, posledné mesiace po 250,- Eur, bol súd toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť na syna po 300,- mesačne.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ (otec), a to len proti výroku o výživnom na mal. E.. Uviedol, že rozhodnutie považuje za nezákonné, pretože súd nedostatočne vyhodnotil predložené dôkazy. Pri výpočte ako vykonal súd, by otcovi vlastne neostalo vôbec nič, naopak by bol ešte v mínuse. Nezdráha sa platiť výživné, ale výživné by malo byť určené v primeranej výške. Navrhoval sumu 150,- Eur mesačne, čo je momentálne primerané. Jemu by zostalo cca 120,- Eur. Súd sa riadil nesprávnou úvahou, keď svoje rozhodnutie odôvodnil aj tým, že predtým posielal rodine 650,- Eur mesačne. To sa dialo vtedy, ak na to mal, čo nebolo vždy. Okrem toho vyživovacia povinnosť k maloletým deťom má byť rovnaká, teda ak by on platil po 300,- Eur mesačne, rovnakou sumou by mala prispievať aj matka. Maloletý by tak dostával na svoju výživu po 600,- Eur mesačne. Domnieva sa, že ani pri návštevách lekárov pri doplácaní po 10,- eur mesačne na lieky to nie je málo. Naopak, zdá sa mu to príliš veľká suma. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom tak, že zaviazá otca platiť výživným sumou 150,- Eur mesačne.

Opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, rovnako aj odporkyňa.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, ale nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči mal. E.. Zo skutkových zistení súdu prvého stupňa vyplýva, že priemerná výška príjmu otca, ktorý dosahuje v zahraničí, je cca 1 390,- Eur mesačne. Otec pri podaní návrhu na rozvod manželstva svoje výdavky v zahraničí vyčíslil na sumu 975,- Eur v priemere, pozostávajúce z výdavkov na nájom, poisťné, cestovné do zamestnania, poplatkov za TV, stravu, potreby na ošatenie a obuv.

Odvolaciemu súdu je známe z jeho úradnej činnosti, že v odvolaní vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9P/144/2013, navrhovateľ podal odvolanie proti určenej výške výživného na mal. E. L., pričom argumentoval tým, že jeho výdavky v zahraničí sú vo výške 400,- Eur na nájom, 105,- Eur mesačné poisťné, 70,- Eur cestovné, 25,- Eur poplatok za TV, 150 - 200,- Eur mesačne strava, 150,- Eur mesačne na potreby na ošatenie a obuv, spolu 975,- Eur. Výdavky navrhovateľa vo výške 975,-Eur možno teda mať za preukázané. Rozdiel v príjme otca oproti jeho výdavkom je teda vo výške cca 400,- Eur. Takýto príjem navrhovateľa umožňuje platenie výživného po 300,- Eur mesačne, avšak nezodpovedá potrebám maloletého dieťaťa. Mal. E. ešte nedovŕšil 10 rokov, a aj s prihliadnutím na jeho zdravotný stav je výška výživného 300,-Eur neprimeraná. Mal. E. je v prvom stupni školskej dochádzky, mesačne užíva lieky, za ktoré jeho matka platí 10,-Eur, iné mimoriadne výdavky matka nevyčíslila. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom zmenil postupom podľa § 220 OSP a zaviazal otca platiť výživné na mal. E. vo výške 200,-Eur mesačne.

K odvolacej námietke, že pokiaľ je výživné otca určené na 300,- Eur mesačne, rovnaké výživné by mala platiť matka, odvolací súd uvádza, že táto námietka nie je oprávnená. Vyživovacia povinnosť každého rodiča sa musí určiť nielen s prihliadnutím na potreby dieťaťa, ale aj na možnosti a schopnosti rodiča. Pokiaľ sú možnosti a schopnosti rodičov odlišné, odlišne môže byť stanovená aj výška vyživovacej povinnosti.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, keďže odvolacie konanie sa týkalo len výroku o výživnom, teda konania, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.